

דָבֹשׁ וְהַבָּעֵל - שֶׁם - טוֹב

לְדָבָר סִדְןָה

הָרְוֹת עֲזֹבְּרָת בְּסֻעָר, כּוֹפֶפֶת צְמַרְתָ הַיּוֹעָר,
נוֹהָמָת, שׂוֹרְקָת בִּיעָף;
וְדָבֹשׁ נְשָׁא עִם הָרְוֹת. כְמוֹהָ יָנוֹד, לֹא יָנוֹת,
וְאָמָר כִּי הַזָּקִין וְיִצְחָק.

כִּי דָבֹשׁ נָטָה אֶל הַעֲרָב... לֹא עוֹד יַחֲנִפלֵ עַלְיִ טְרָף,
לֹא עוֹד יַאֲרֵב בְּהָרִים.
חַיָּיו - אָגָּדָה לְתִפְאָרָת שָׁאָם לְתִינּוֹק מִסְפָּרָת,
עַל עַרְשֵׁ הַיּוֹלֵד שִׁירִים.

חַיָּיו - אָגָּדָה שַׁעֲבָרָה... לֹא עוֹד תִּתְגַּעֲגַעֲנָה הַחֲרָה
בְּנָזָת לוֹהָטוֹת בְּאָבָן,
לְדָבֹשׁ לֹא עוֹד תִּשְׁוֹרְרָה; לֹא עוֹד לְשָׁמָעוֹ תִּתְעֹרְרָה
תִּקְוֹת זֹהָרוֹת בְּלָבָן.

כִּי דָבֹשׁ הַלְּבִין כִּבְרֵ בְּכֶסֶף... מִהָר אֶל עַמּוֹ הוּא יַאֲסִף
בּוֹדֵד בְּמִעָרָה אוֹ עַל כֶּף;
וּ הוּא שִׁמְשֵׁל עַל הַפְּלָךְ כֶּפֶן, כְּרָזָן וּכְמָלָךְ -
יְהִיָּה מְאַכֵּל לְעֹזֶב.

לוֹחַצְתָ לְבוֹ הַעֲצֶבֶת... אֵה הוּא לֹא יִרְאָ אֶת הַמְּוֹתָה,
רַעֲוֹ שִׁרְעָה לוֹ תִּמְיד.
וְגַם לֹא יִצְרֵר לוֹ לְלִכְתָּה... עַלְהָ הַגְּוֹשֵׁר בְּשַׁלְכָת
הָאָמָר יִתְאֹגֵן וְיִרְיִד?

וְהוּא - הַנִּחְיָו כְּשֶׁרֶשֶׁת אַחֲת אֶרְקָה וּמִזְגָּת
שֶׁל עַלְזָן, חִנְגָּה, הַלְוָלוֹת.

בַּיּוֹם רַב-שְׁלֵל וַרְבָּ-טָרָף... וְאֵש הַדְלִיקות עִם הַעֲרָב...
בְּלִילָה - מִשְׁחָק וּבַתוּלוֹת.

שְׁשִׁים בְּחוֹרִים לוֹ בְּהַבָּר, כָּלָם נָאָמָנו לוֹ עַד קָבָר,
עוֹשֵׂי דָּבָרוֹ וּרְמִזְיוֹן.

וְיֵש מַעֲרָה לוֹ נִסְתָּרָת, כָּל אָבָן טוֹבָה בָּה מִזְגָּת,
טְלָאָרִים וּכְסָף, זָהָב.

וְלוֹ הַשְּׁלֵטָן וּמִמְשָׁלָת... הַיִש שְׁנַפְשׁוֹ מַה שׂוֹאָלָת
וַיַּד בְּחוֹרִיו לֹא תִשְׁגַּי?

אָהֶן יִשְׁתַּקְפֵּץ הַפְּחָד: כָּל אֱלֹהָה, כָּל אֱלֹהָה גַּם יִתְהַדֵּד -
הַאָמָם לֹא כָּלָהּ לְרִיק?

הַאָמָם בְּחוֹרִיו יַצְילָהוּ בַּיּוֹם לְמִשְׁפָט יַבְהִילָּהוּ,
בַּיּוֹם יִזְמִינָהוּ לְדִין?

הַאָמָם יַצְלִיכָּה הַכְּסָף?... וְדַבּוֹשׂ מַהְרָה הַנִּיאָכָף,
הַנִּדְבּוֹשׂ לֹא עֲדָה הוּא? אָדִין...

אָהֶה, מַי יִתְגַּנוּ מַנוֹּחַ! מַה יִعַשׂ יַאֲבָה לוֹ לְכָלֹזָעַ
הַאֲלָחָטָאי יַפְּשַׁעַעַיר!

וְדַבּוֹשׂ עִם רֹוח בִּיעַר שָׁא עַל סָוּסָו כְּבִיפְעַר
וְאֵם כִּי הַזְּקִין וְעַזְּבִין.

ב

לְבוֹשׁ בָּא רַכּוֹב כִּנְשֵׁר, רַעֲמָתוֹ כֶּלֶבֶן שְׁלָג.
עַל סּוֹסּוֹ מִהִיר רְגָלִים הוּא דּוֹהֶר לְשֻׁפְתַּת הַפְּלָג.

וְהַבְּעָשֵׂט יוֹשֵׁב עַל סֶלֶע וְעַינּוֹ אֶל עַל נֶבֶת.
דְּבוֹשׁ רָד, כְּרָע עַל בָּךְה, אֶל הַבְּעָשֵׂט דִּבְרָבָט:
שָׂרָאָלוּ שָׂרָאָלוּ, אִישׁ אֱלֹהָה! דְּבוֹשׁ, דְּבוֹשׁ לְרְגָלִיכְךָ!
שׁוֹר, מִרְאָשׁ קְרָפְטָ גְּבוֹהָה הַנְּהָה רְדָתִי אֶלְיךָ.

שָׂרָאָלוּ שָׂרָאָלוּ! זֶה הַכְּלִי מִתְּבָעֹות זֶה בָּמְלָאתִי –
מִתְּגָהָה לְהָ, אִישׁ הַפְּלָלָא... גַּם גַּרְזָן שְׁנִין הַבָּאָתִי...

קָח הַכְּלִי, קָח הַכְּסָף – אֶךְ נְפָשִׁי מִשְׁאוֹל גָּאָלה,
כִּי קָרוֹב יָמִי לְלַכְתַּת לְעֹשֹׂת חִשְׁבָּוֹן לְמַעַלָּה.

אֶעֱמַד לְדִין גְּבוֹהָה: אֱלֹהִים – הָוּא יְשִׁפְטֵנִי.
הָוּא יְשִׁאל מָה פָּה עָשִׁיתִי – שָׂרָאָלוּ, מָה אָגִיד? עֲגַנִּי!
שָׂרָאָלוּ שָׂרָאָלוּ! קָח הַכְּסָף, אֶךְ נְפָשִׁי מִשְׁאוֹל הַצִּילָה,
פָּנוּ אֶת גַּרְזָנִי אֲנִיפָה, בְּאַחַת לְאַשְׁךָ אֲפִילָה...»

דְּבוֹשׁ דְּבוֹשׁ! טְשׁוֹלָזְבִּיטְשָׁה! אֵיךְ תָּבוֹא לְדִין שֶׁל מַעַלָּה
גַּרְזָן שְׁנִין עַלְיכָה? תְּגַרְזָן מִמֶּךָ וְהַלְאָה!

תְּגַרְזָן הַבְּרִיק בְּשִׁמְשׁ וְצִפְצִיף, שְׁרָק בְּרוּיחַ;
טַס, נַתְּקַע עַמְקַע בְּגַזְע, כְּמַקְשַׁת חַז שְׁלֹוּחַ.

דָבָשׂ דָבָשׂ, טְשׁוֹלּוֹבִיטְשָׁה! אֵיךְ תָבוֹא לְדַיִן שֶׁל מַעַלָּה
וְחַגָּל בְכֶפֶיה? הַזָּהָב מִמֶּךָ וְהַלְאָה!"

הַזָּהָב נִצְנָז בְזַהַר, כְאַפְרָת כָל מַטְבֵּעַ;
הַתְּפִזּוֹר, נִפְלוּ לְמַטָּה - גְּרֻעִינִים מִיד זָוִרְעַ.

דָבָשׂ דָבָשׂ, טְשׁוֹלּוֹבִיטְשָׁה! שֶׁא עִינִית הַשְׁמִימָה!
וְעַכְשָׂו רְדָה לְפֶלֶג, הַעֲמֵק הַבְּט הַמִּימָה!"

יִשׁ שְׁמִים שֶׁם מִלְמַטָּה כְשָׁמִים שֶׁמַלְמַעַלָּה...
אֵיךְ אֲצִים מִימֵי הַפְּרוֹטִץ, נִחְפּוּם הֵם הַלְאָה הַלְאָה...

נִחְפּוּם כִימֵי הַגָּבֵר שְׁלָמֹות כֶּבר קָרוֹב הַוָּא...
אֶל הַפְּרוֹטִץ שׁוֹטֵף הַפְּרוֹטִץ, הַחַיִים? אָן יִשְׂתְּפּוּ?"

הַחַיִים מִאל נִתְנוֹ, הַחַיִים לְאָל יִשְׁבוֹ,
הָאָדָם כָּגֵל בְפֶלֶג, מַעֲשָׂהוּ מֵה עַלְוֹב הַוָּא..."

הָאָדָם כָּרָא הַמִּים, בְבּוֹאָה לְרִצּוֹן אֱלֹהָה:
הַוָּא עוֹשָׂה כֶּכֶל יָרְאוּהוּ מִשְׁמִים, מַגּוֹה..."

ג

וְדָבָשׂ נִשְׁא כְבָסְעָר לְמַעַלָּה, אֶל אֶפְלָה הַיּוֹרֵד;
הַוָּא טָס - וְהַמֹּות אַחֲרֵיו.

אַוְלָם בְלָבָו אֵין עַצְבָת. הַן הַוָּא, מִרְיעָהוּ הַמֹּות,
גַּאֲמַן מְשָׁשִים בְחִירֵיו.

הַזָּהָב, הַזָּהָב הֵם בְמַעַרְתָה, שְׁשִים הַבְּחוּר וְהַגְּעָר.
הַי, כְלוֹפְצִי! הַי לִי שְׁלוֹם!

אלכה לי למעלה גבורה. אתם שחקו עד אבואה,
עלוז עד אשובה הלוּם.

בעט בסוסו ובצלא – וטס כמו אבן מקלע.

המוֹת – אחורי גיא יטוס.

ודבוש עצר. ובנחת רכבו או השנים גם יחד.

בשעת וסוס ליד סוס.

ודבוש בשקט אומר לו: אפקד אוצרי בהוברא.
אוין את עיני בזחוב.

המוֹת "הן הו" מרמזו לו. ודבוש מבלוי החהפו לו
מיטיב מושבו באקף.

השמש פנתה מערבה ורוח צונחת נשבה;
ענן את רעהו רדף.

הם באו. ודבוש הפתח גלה ונכנס לו לבטח –
המוֹת נכנס אחורי.

זהב וכל אבן מזהרת, טלארים מלא המשארת...
ומרגליות כברד...

ודבוש מושיט הידים, חופה, ובמלוא החפצים –
החויצה, ברתק, למורך.

ואדם ושיהם ולשם נתכו ויירדו עם הנשסם,
הבריקוי אל מיל הברק:

זהב וכל אבן מזהרת, טלארים מתוק המשארת –
הפל הוא חפן וזרק.

הגשם הוסיף עוד לצקה. פתאום - הבהיקה ברכות,
או זה הוא גראן שהוינט?

ולבוש שוכב לו בשקט... אורה על פניו משתקת
וקאן שמחה בעיניו.

הגשם חדל מלראת, ורוח צונגת מקדחת
עדת עננים לבנים.
השמש נגנית ולוטפת... בשתי העיניים נשקפת
הקשת בכל הנזינים...

למטה, באפל העיר, ששים הבחר והנער
ללבוש ייחלו עד בוש.
מלמعلا, מראש ההברלה, ריקון וצוב הווא חור לו.
הטוס תלבן, כפוף-ראש.